

CONNECTION
FICTION

COLECȚIE COORDONATĂ DE
Magdalena Mărculescu

Camilla Läckberg

Colivia de aur

Traducere din suedeză și note de Laura von Weissenberg



Partea 1

— Nu e posibil să fie rănită doar? zise Faye.
Ținea ochii în pământ, nu avea puterea să se uite la ei.
Urmă un moment de ezitare. Apoi se auzi o voce plină de părere de rău.
— E foarte mult sânge. Iar corpul e atât de mic. Însă nu vreau să fac speculații înainte să se fi pronunțat medicul legist.
Faye încuviință din cap. Cineva îi aduse apă într-un pahar transparent de plastic. Îl duse la gură, dar tremura atât de tare, încât i se scurseră câteva picături în jos pe bărbie și apoi pe bluză. Polițista blondă cu ochi albaștri, plini de blândețe, se aplecă spre ea și îi dădu un șervețel.
Se șterse încet. Apa avea să lase pete inestetice pe bluza de mătase. Nu că ar mai fi contat.
— Nu există niciun dubiu? Nici măcar o șansă minusculă?
Polițista aruncă o privire spre colegul său și apoi scutură din cap. Își alese cu grijă cuvintele:
— După cum v-am zis, un medic trebuie să evalueze situația în funcție de probele găsite la locul faptei. În momentul de față însă, totul pare să indice un singur lucru, și anume că fostul dumneavoastră soț v-a omorât fiica.
Faye închise ochii și își înăbuși un gemăt.

Julienne adormise în sfârșit. Părul i se răsfrângea pe perna roz. Respira liniștit. Faye o mângâie pe obraz, cu atenție, să n-o trezească.

Jack urma să se întoarcă din călătoria de afaceri de la Londra. Sau de la Hamburg? Faye nu-și mai aducea aminte. Avea să ajungă acasă obosit și stresat, iar ea trebuia să aibă grijă să-l ajute să se destindă cum se cuvine.

Închise cu atenție ușa de la dormitor să n-o trezească pe Julienne, se strecură în hol și verifică ușa de la intrare să vadă dacă este încuiată. Mângâie apoi în trecere blatul de bucătărie. Trei metri de marmură albă. Carrara, bineînțeles. Din păcate, nu era deloc practic, căci marmura poroasă suga umezeala ca un burete și căpătase deja câteva pete urâte. Jack însă nici nu concepuse să aleagă ceva mai practic. Bucătăria din apartamentul de pe strada Narvavägen costase cu un pic sub un milion de coroane și nu se făcuse absolut nicio economie în achiziționarea ei.

Faye se întinse după o sticlă de Amarone și puse un pahar de vin pe blat. Clinchetul paharelor de vin în contact cu marmura, clipocitul vinului turnat în pahar... cam

așa arătau serile ei acasă când Jack era plecat. Își turnă cu atenție vinul, ca să nu mai apară și alte pete roșii de la vin pe marmura albă și, închizând ochii, duse paharul la gură.

Reduse intensitatea luminii învârtind dintr-un buton și ieși în hol, unde atârnavă portretele alb-negru, al ei, al lui Julianne și al lui Jack. Erau opera lui Kate Gabor, fotografia neoficială a prințesei moștenitoare, care în fiecare an le făcea fotografiile adorabile micilor prinți în timp ce se jucau în frunzele tomnatică, îmbrăcați în haine de un alb imaculat. Ea și Jack aleseseră portrete de vară. Pozau într-o relaxare ludică pe malul mării. Julianne între ei, cu părul bălai fluturându-i în vânt. În haine albe, bineînțeles. Ea purta o rochie Armani, simplă, de bumbac, Jack era în cămașă și cu pantalonii suflecați, ambele marca Hugo Boss, Julianne într-o rochie de dantelă din colecția Stella McCartney pentru copii. Se certaseră chiar înainte să facă pozele. Nu-și mai aducea aminte de ce, știa doar că fusese vina ei. Nimic din toate astea nu reieșea însă din portrete.

Faye urcă scara. Șovăi în fața ușii de la biroul lui Jack, dar în cele din urmă o deschise. Camera se afla într-un turn cu vedere panoramică. Un aranjament interior unic, într-un obiect unic, după cum se exprimase agentul imobiliar când vizitaseră apartamentul cu cinci ani în urmă. Pe vremea aceea era însărcinată cu Julianne și era plină de speranță cu privire la viitor.

Adora camera din turn. Spațiul din jur și lumina pe care o degajau ferestrele îi dădeau impresia că zboară. Iar acum, când afară totul era cufundat în beznă, pereții arcuiți o înveleau ca într-un cocon călduros.

Mobilase camera ea însăși, la fel și restul apartamentului. Ea alesese tapetul, rafturile, biroul, fotografiile și

tablourile de pe pereți. Lui Jack îi plăcea la nebunie rezultatul. Gustul nu i-l punea niciodată la îndoială, în plus se mândrea peste măsură când musafirii îi cereau numărul de telefon al arhitectului de interior.

În astfel de momente, îi dădea voie să strălucească.

În vreme ce toate celelalte camere erau luminoase, mobilate modern și minimalist, biroul lui Jack avea un aer mai masculin. Mai încărcat. Faye dedicase mai mult timp acestei încăperi decât camerei lui Julianne, decât întregului apartament. Jack avea să petreacă atât de mult timp aici și să ia decizii importante care aveau să influențeze viitorul întregii familii. Merita deci să-i ofere un refugiu aici sus, aproape de nori.

Mulțumită, Faye își trecu palma peste biroul rustic pe care-l cumpărase la licitație de la Bukowski și care odinioară îi aparținuse lui Ingmar Bergman¹. Jack nu era un mare amator de Bergman, prefera filmele de acțiune cu Jackie Chan sau comediiile cu Ben Stiller, dar, la fel ca ea, avea o feblețe pentru mobilele în spatele cărora exista o poveste.

Când le arăta apartamentul musafirilor, avea obiceiul să lovească încetișor cu palma de două ori în masă și să povestească oarecum în trecere că elegantul obiect de mobilier decorase odinioară casa faimosului regizor. De fiecare dată când soțul ei făcea asta, pe chipul lui Faye apărea un zâmbet, căci în timp ce Jack rostea aceste cuvinte, privirile lor se încrucișau. Era încă unul dintre cele o mie de lucruri pe care le împărtășeau și pe care

¹ Ernst Ingmar Bergman a fost un regizor suedez de teatru și unul dintre cei mai influenți regizori de film ai celei de-a doua jumătăți a secolului XX.

continuau să le împărtășească în viața lor împreună. Privirile intime, clipele fugare, irelevante sau relevante, pe care se construiește o relație.

Se lăsă să cadă pe scaunul din fața calculatorului, se învârti în semicerc și se opri cu fața spre fereastră. Afară ninge și fulgii se transformau în fleșcăială imediat ce atingeau asfaltul. Se aplecă un pic în față și zări o mașină care se chinuia să înainteze prin noaptea întunecată de februarie. La intersecția cu strada Banérgatan, șoferul învârti de volan și dispăru spre centru. Pentru câteva clipe, Faye uită ce voia să facă, de ce venise în biroul lui Jack. Era atât de ușor să se piardă în întuneric, hipnotizată de dansul fulgilor de nea, a căror cădere străfulgera obscuritatea.

Dar apoi se dezmetici, își îndreptă spatele și se învârti la loc în scaun până ajunse cu fața la monitorul lat al computerului Apple, atinse mouse-ul și ecranul se trezi la viață. Se întreba oare ce făcuse Jack cu mouse pad-ul pe care i-l dăduse cadou de Crăciun, cel cu poza cu Julianne și cu ea. În locul lui era unul urât și albastru de la Nordea. Cadoul de Crăciun din acel an pentru clienții private banking.

Știa parola. *Julienne2010*. Bine măcar că nu avea Nordea și pe screensaver, ci încă mai avea fotografia cu ea și cu Julianne pe care o făcuse la Marbella. Erau la malul mării, Faye ridicându-și fiica în brațe, spre cer. Amândouă râdeau, dar râsul lui Faye mai mult se ghicea decât se vedea, căci era întinsă pe spate cu părul fluturându-i în apă. Ochii de un albastru-deschis ai lui Julianne priveau drept spre aparatul de fotografiat, străpungând parcă obiectivul, în contact direct cu ochii la fel de albaștri ai lui Jack.

Faye se apropie de ecran și stăruie cu privirea asupra corpului său bronzat și strălucitor de la apă și sare. Deși trecuseră doar câteva luni de când născuse, arăta mult mai bine atunci decât acum. Nu avea burtă. Brațele îi erau suple. Coapsele, subțiri și tonificate. Acum, aproape trei ani mai târziu, se îngrășase cu cel puțin zece kilograme față de cum era în Spania. Poate chiar cincisprezece. Nu mai avusese curajul să se cântărească în ultima vreme.

Își desprinsă privirea de la corpul său pe ecran și deschise browser-ul, apoi istoricul și scrise „porno“. Link-urile apăreau unul după altul, în ordine cronologică. Putea să reconstituie cu ușurință fanteziile sexuale ale lui Jack din ultimele luni. Era ca o enciclopedie a excitațiilor sale. Un fel de *Fantezii sexuale pentru to(n)ți*.

Pe 26 octombrie, se uitase la două videoclipuri. „Russian teen gets slammed by big cock“² și „skinny teen brutally hammered“³. Industria porno putea fi acuzată de orice, dar nu și de ambiguitate. Fără descrieri evazive. Fără încercări de cosmetizare, fără ocolișuri sau minciuni cu privire la ce aveau să livreze sau ce își dorea de fapt persoana din fața ecranului. Un dialog direct, comunicare deschisă și onestă.

Jack se uita la filme porno de când îl știa și câteodată, când era singură, se uita chiar și ea. Își disprețuia prietenele care susțineau sus și tare că bărbaților lor nici nu le-ar trece prin minte să se uite la filme porno. Câtă refulare.

La început, Jack nu lăsase filmele porno să le influențeze viața sexuală. Nu existase nicio contradicție

² În engl. în orig. — „adolescentă rusă snopită de pulă enormă“.

³ În engl. în orig. — „adolescentă slăbănoagă făcută praf cu brutalitate“.

între cele două. Mai nou însă, nu se mai apropia de ea, dar continua să caute satisfacție în filmele cu „skinny teen brutally hammered“.

Nodul din stomac i se strângea din ce în ce mai tare, cu fiecare clip văzut. Fetele erau tinere, uscățive și supuse. Lui Jack îi plăcuseră dintotdeauna fetele tinere și slabe. Nu el se schimbaseră, ci ea. De fapt, nu asta își doreau majoritatea bărbaților? Într-un cartier ca Östermalm nu era loc pentru îmbătrânire și kilograme în plus. Cel puțin nu pentru femei.

În ultima lună, Jack se uitase la același film de șapte-opt ori. „Young petite schoolgirl brutally fucked by her teacher.“⁴ Faye apăsă pe play. O fată tânără, în fustă scurtă în carouri, cu cămașă albă, cravată, ciorapi și codițe à la Pippi Șosețica are probleme la școală. Cele mai mari dificultăți le întâmpină la biologie. Îngrijorați, părinții angajează un meditator și o lasă pe fată singură acasă. Sună cineva la ușă. Apare un bărbat la vreo patruzeci de ani, îmbrăcat într-un sacou cu petice în coate și cu o servietă în mână. Intră în bucătăria luminoasă. Fata aduce manualele și le deschide. Trec în revistă mușchii corpului uman.

— Când eu zic un mușchi, tu îmi arăți unde se află pe corpul tău. Poți? întrebă profesorul cu o voce groasă.

Fata face ochii mari, dă din cap că da și își țuguie buzele. Arată corect doi mușchi. Când el îi spune gluteus maximus, fesierul mare, ea își trage fusta un pic în sus, cât să i se vadă marginea chiloșilor, și arată spre zona inghinală. Zâmbind, profesorul scutură din cap.

— Ridică-te în picioare să-ți arăt, zice el.

⁴ În engl. în orig. — „școlăriță tânără și minionă futută brutal de prful ei“.

Ea împinge scaunul înapoi și se ridică. El își pune mâna mare pe piciorul ei și și-o plimbă încet pe lângă încheietura genunchiului în sus sub fustă. Trage fusta și mai sus și îi dă marginea chiloșilor la o parte. Bagă un deget înăuntru. Fata scoate un geamăt. Un super geamăt pornografic perfect. Dar are totuși o mină de virgină uluită care se simte ușor vinovată. Ca și cum expresia ei i-ar mărturisi privitorului că știe că nu are voie. Că e interzis. Dar nu se poate abține. Că tentația e prea mare și nu-i poate face față.

El își lasă degetul să alunece înăuntru și înapoi afară de câteva ori. Apoi o pune să se aplece peste masă și o penetrează. Ea țipă, geme și zgârie masa. Îl imploră să nu se oprească. La final, el îi cere să-și pună la loc ochelarii, care îi căzuseră în timpul partidei de călărit, și îi ejaculează pe față. Cu chipul schimonosit de plăcere și cu gura întredeschisă, școlărița îi înghite sperma.

Adulația bărbaților pentru propria spermă nu reiese de nicăieri la fel de clar ca din filmele porno. Spermă care se împarte unor femei languroase și pioase, care o primesc cu gurile întredeschise, ca și cum ar fi un dar.

Faye făcu click de câteva ori cu mouse-ul și închise calculatorul. Dacă asta era ce-și dorea Jack, atunci exact asta avea să-i ofere.

Împinse înapoi scaunul, care se împotrivi scârțâind, și se ridică. Afară era întuneric beznă acum. Dansul puținilor fulgi de nea încetase. Luă paharul de vin cu ea și ieși din cameră.

Faye avea un dressing plin cu tot ce-i trebuia. Se uită la ceas. Nouă jumate. Avionul lui Jack urma să aterizeze, în curând se va afla în taxi. Bineînțeles, folosea serviciul VIP al aeroportului Arlanda, deci avea să iasă din aeroport în timp record.

Făcu un duș rapid și își rase părul pubian ce începuse să-i răsară peste muntele lui Venus. Se spălă pe întreg corpul, se machie, dar nu cum o făcea de obicei, ci mai neglijent, mai tinerește. Se pudră cu o grămadă de fard de obraz, își dădu cu prea mult rimel și încunună totul cu un ruj roz ca guma de mestecat pe care îl găsisese pe fundul trusei de machiat și pe care cu siguranță îl primise cadou la vreun eveniment.

Cea care i se va dăruia lui Jack nu avea să fie ea — Faye, soția lui, mama copilului său —, ci o persoană mai tânără și mai inocentă, o creatură feciorelnică. De asta avea el nevoie.

Alese una dintre cravatele gri mai subțiri ale lui Jack și-i făcu un nod neglijent. Își puse o pereche de ochelari de citit pe care lui îi era rușine să-i folosească de față cu alții și prin urmare îi ascundea când aveau oaspeți. Dolce & Gabbana dreptunghiulari negri. Faye analiză rezultatul în oglindă. Părea cu zece ani mai tânără. Aproape așa cum era când plecase din Fjällbacka.

Nu era soția nimănui. Nici mama nimănui. Era perfect.

Se strecură în dormitorul lui Julienne ca să ia un caiet de-al fetei și un creion cu puf roz pe el. Se opri când o auzi pe Julienne murmurând în somn. O să se trezească oare? Nu, în curând i se auzi din nou respirația liniștită.

Se duse în bucătărie să-și umple paharul, dar se opri și deschise un sertar în care se aflau paharele de plastic ale lui Julienne. Turnă vin într-un pahar mare cu Hello Kitty care avea și capac și pai. Perfect.

Când auzi cheia învârtindu-se în ușa de la intrare, începuse să citească *The Economist*, pe care Jack se încăpățâna să-l lase la vedere. Faye era singura din familia lor care chiar îl citea.

Jack puse geamantanul jos, își dădu jos pantofii și introduse șanurile din lemn de cedru de care era nevoie pentru ca pantofii lui italienești din piele moale și cusuți de mână să-și mențină forma. Faye stătea nemișcată. Spre deosebire de discretul ei ruj obișnuit de la Lancôme, cel roz i se strângea pe buze și mirosea ușor a sintetic.

Jack deschise cu grijă frigiderul. Nu o reperase încă. Încerca să nu facă zgomot, credea probabil că ea și Julienne dormeau.

Faye îl scruta cu privirea din obscuritatea salonului. Ca un străin care privea înăuntru pe fereastră, își putea contempla soțul fără ca el să-și dea seama. În mod normal, Jack era mereu încordat. Acum însă, când credea că nu-l vede nimeni, se mișca altfel. Relaxat, aproape nepăsător. Corpul lui, în mod normal drept, părea acum un pic cocoșat, nu mult, dar îndeajuns ca ea, care îl cunoștea atât de bine, să observe diferența. Chipul îi era mai neted, nu mai avea fruntea încrețită de griji, cum o avea adesea în ultima vreme, chiar și la evenimentele sociale, care acum erau strâns legate de cariera lui profesională și unde râsetele și clinchetul paharelor se puteau apoi traduce într-o afacere de milioane în ziua următoare.

Și-l amintea pe Jack în tinerețe, când tocmai îl cunoscuse. Privirea poznașă, râsetul vesel, mâinile care o pipăiau tot timpul, care nu se mai săturau de ea.

Beculețul din frigider îi lumina chipul și Faye nu-și putea lua ochii de la el. Îl iubea. Îi iubea spatele lat. Îi iubea mâinile mari care acum apucau cutia de suc și o duceau la gură. În curând aveau să fie pe corpul ei, înăuntrul ei. Doamne-Dumnezeule, de-abia aștepta.

Dorința o făcu să freamăte ușor, căci el întoarse brusc capul către ușa lucioasă a cuptorului în care se reflecta

imaginea ei. Tresări și se răsuci cu tot corpul. Cutia de suc îi rămăsese în mână, suspendată în aer, la jumătatea drumului spre gură.

O puse pe insula de bucătărie.

— Nu dormi? zise el mirat.

Fruntea i se încreți din nou între ochii bine conturați.

Faye nu răspunse, se ridică și făcu câțiva pași spre el. Privirea lui îi sfredelea corpul. Trecuse mult timp de când n-o mai privise așa.

— Vino încoace, zise ea suav.

Jack închise ușa frigiderului și bucătăria se scâldea din nou în întuneric. Luminile orașului erau însă de ajuns pentru a se vedea unul pe celălalt. El ocoli insula de bucătărie, se șterse la gură cu dosul palmei și se aplecă să o sărute. Dar Faye își întoarse capul în partea cealaltă și îl împinse pe un scaun. Ea era cea care hotăra acum. Când Jack întinse mâna către fusta ei, Faye i-o dădu la o parte. Dar în secunda următoare i-o plasă în căușul genunchiului. Își ridică fusta ca el să-i poată vedea chiloții din dantelă. Spera ca el să-i recunoască, să-și dea seama că erau identici. Cu ai ei. Ai tinerei nevinovate.

Mâna lui îi urcă pe picior și Faye nu se putu abține să nu scoată un geamăt. În loc să-i dea chiloții la o parte, ca în film, Jack îi rupse. Ea gemu din nou, mai tare, se aplecă peste masă ridicându-și fundul, în timp ce el se descheie la pantaloni și îi trase în jos cu chiloți cu tot dintr-o singură mișcare. O apucă de păr și o împinse mai jos peste masă. Se aplecă deasupra ei cu toată greutatea și o mușcă tare de gât. Faye îi simțea respirația mirosind a suc și whisky pe care și le comandase în avion. Jack îi desfăcu picioarele cu o mișcare hotărâtă, se postă în spațiile ei și o penetra.

O pătrundea cu forță și agresivitate, iar la fiecare împingere, Faye simțea cum suprafața mesei o taie peste pântec. O durea un pic, dar durerea îi dădea un sentiment de eliberare și o ajuta să uite totul și să se poată concentra doar asupra propriei desfătări.

Era a lui. Desfătarea ei îi aparținea lui. Corpul ei îi aparținea lui.

— Spune-mi când ești gata, gemu ea cu obrazul lipit de suprafața rece pe care rujul lăsase urme lipicioase.

— Acum, gemu Jack.

Faye se așeză în genunchi în fața lui. El respira sacadat și își introduse membrul în gura ei deschisă. O prinse cu ambele mâini de spatele capului și îl împinse mai adânc înăuntru. Faye se luptă cu senzația de vomă și încercă să nu-și miște capul. Trebuia doar să primească. Doar să primească. Mereu.

Prin fața ochilor ei trecea scena din filmul porno și, când Jack ajunse la paroxism, se bucură să vadă că afișase aceeași mină pe care o avusese și profesorul când o posedase pe tânăra nevinovată.

— Bine ai venit acasă, iubitele, zise ea cu un zâmbet forțat.

Era una dintre ultimele dăți când făcuseră sex ca soț și soție.